

РЕШЕНИЕ

№ 4804

гр. София, 08.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 17.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **725** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Ищецът Р. А. А., твърди в исковата си молба, че към 12.12.2017г е заемал длъжност полицейски инспектор VI степен в „Автоматизирани системи за контрол на правилата за движение“ в сектор „пътна полиция“, отдел „охранителна полиция“ при ОДМВР- Б.. Сочи, че със заповед № 8121К-4639 от 15.05.2017 г., издадена от министъра на вътрешните работи, му е наложено дисциплинарно наказание „порицание“. Със заповед № 81213-1484/12.12.2017 г. на министъра на вътрешните работи е разпоредено награждаване на служителите от МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към 30.11.2017 г. с индивидуална парична награда в размер на 480 лева. Съгласно точка 2 от същата заповед, служители, с наложени дисциплинарни наказания за периода 01.01.2017 г. до 12.12.2017 г. са изключени от имащите право на награда. На това основание, и предвид посочената по-горе заповед за наказание, на жалбоподателя не е изплатена индивидуалната парична награда в размер на 480 лв. Ищецът твърди, че с решение № 3550/20.03.2018 г., постановено по адм. дело № 7319/2017 г., по описа на ВАС, П. отделение, оставено в сила с решение № 7499 от 06.06.2018 г. ВАС - Петчленен състав - II колегия, заповед № 8121К-4639 от 15.05.2017 г. на МВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ на Р. А. А. е отменена.

Предвид изложеното, е направено искане ответникът- Министерство на вътрешните работи, да бъде осъден да заплати на ищеца полагащата му се индивидуална парична

награда в размер на 480 лв., съобразно Заповед №8121з-1484/12.12.2017г. на Министъра на МВР.

Настоящият съдебен състав е приел, че не е компетентен да разгледа правния спор, тъй като е счел, че искът, с който е сезиран, така, както е формулиран, няма характеристиките на такъв с правно основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ. Предвид това, че е заявена претенция за заплащане на сума, дължима по силата на служебно правоотношение, съдът е счел, че не се касае за искане за заплащане на обезщетение за вреди, причинени на гражданин от незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност, поради което спорът следва да бъде решен от общия съд.

Независимо от ясната воля на ищеца, потвърдена и в хода на настоящото производство, с определение №3 от 17.01.2020г. по гр.д.№49/2020г. петчленен състав на ВАС и ВКС е приел, че се касае за иск за заплащане на обезщетение за вреди, настъпили в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт-заповед №8121К-4639 от 15.05.2017г. на Министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание, представляващи пропусната възможност да получи индивидуална парична награда за постигнати резултати за периода 01.01.2017г.-12.12.2017г. в размерна 480 лева по Заповед № 8121з-1484/12.12.2017г. на Министъра на МВР . Делото е изпратено за разглеждане от Административен съд София град.

Предвид възприетото становище в цитираното определение, следва да се приеме, че се касае за производство по реда на чл.203 АПК, вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ.

Ищецът в съдебно заседание чрез процесуалния си представител моли исковата молба да бъде уважена и бъдат присъдени разноските в настоящето производство.

Ответникът в представения писмен отговор и в съдебно заседание оспорва предявения иск като неоснователен и недоказан. Моли същия да бъде отхвърлен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковата претенция.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, които обсъди поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено от фактическа страна следното:

По делото не се спори, че ищецът Р. А. А. към 12.12.2017г. е заемал длъжност полицейски инспектор VI степен в „Автоматизирани системи за контрол на правилата за движение“ в сектор „пътна полиция“, отдел „охранителна полиция“ при ОДМВР-Б..

Със заповед № 8121з-1484/12.12.2017 г., относно награждаване на служители от МВР

за 2017 г., МВР награждава служителите на МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към 30.11.2017 г. с индивидуална парична награда в размер на 480 лева. Съгласно точка 2.2 от същата заповед, не се награждават служители, с наложени дисциплинарни наказания за периода от 01.01.2017 г. до издаване на настоящата заповед.

На това основание, предвид обстоятелството, че със заповед № 8121К-4639 от 15.05.2017 г., издадена от министъра на вътрешните работи, на жалбоподателя Р. А. А. е наложено дисциплинарно наказание „порицание“, на същия не е изплатена индивидуалната парична награда в размер на 480 лв.

По жалба на ищеца, с решение № 3550/20.03.2018 г., постановено по адм. дело № 7319/2017 г., по описа на ВАС, П. отделение, оставено в сила с решение № 7499 от 06.06.2018 г. ВАС - Петчленен състав - II колегия, заповед № 8121К-4639 от 15.05.2017 г. на МВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ на Р. А. А. е отменена.

ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Предявеният иск е с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, съгласно който държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност. За да възникне законната отговорност следва да е налице отменен по надлежния ред акт, реално причинена вреда, произтичаща от него, както и да е налице пряка причинна връзка между незаконосъобразния акт и настъпилата вреда.

Искът е допустим, тъй като е предявен от активно легитимирано лице срещу юридическото лице на административния орган, от чийто отменен акт, / с оглед застъпеното становище в Опр.№3 от 17.01.2020г. по гр.д.№49/2020г. петчленен състав на ВАС и ВКС/ се твърди да са причинени вредите.

Разгледан по същество, искът е основателен.

Установено е от доказателствата по делото, че с влязъл в сила съдебен акт е отменена заповед № 8121К-4639 от 15.05.2017 г. на МВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ на Р. А. А., при което е налице първата предпоставка на чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Този акт представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 АПК, издаден при упражняване на санкционираща административна дейност. Основанието, на което е отменена същата не подлежи на преценка в исковото производство по чл. 203 и сл. АПК.

Видно от съдържанието на заповед № 81213-1484/12.12.2017 г., относно награждаване на служители от МВР за 2017 г., МВР награждава служителите на министерството, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към 30.11.2017 г. с индивидуална парична награда в размер на 480 лева. В точка 1 на същата е посочено, че наградата се изплаща за постигнати резултати и съществен принос в изпълнението

на целите и приоритетите в дейността на МВР. Използваната редакция „на служителите на МВР, намиращи се в служебно или трудово правоотношение към 30.11.2017г.“ и дадените разпореждания в т.4 на заповедта – ръководителите на съответните структури да създадат организация и утвърдят списъци на подчинените си служители, които да предоставят на финансовото звено в срок до 13.12.2017г., без да се издават персонални заповеди, обосновава извод за решение да бъдат наградени всички служители, с изключение единствено на изрично посочените в т.2. – назначени на длъжност „зам.-министър“, „началник на кабинет“, „парламентарен секретар“ ; с наложени дисциплинарни наказания; отстранени от длъжност;стажанти или назначени в МВР на втори или допълнителен трудов договор. Единствените изисквания към правоимащите са да са в служебно или трудово правоотношение с МВР към 30.11.2017г. и по отношение на тях да не са налице отрицателните предпоставки по т.2 от заповедта. Цитираният акт не поставя условия за изплащане на паричната награда, свързани с качеството на работа на отделните служители. Ето защо, не може да бъде споделена тезата на ответника, че ищецът не е доказал постигнати резултати и съществен принос в изпълнението на целите и дейността на МВР за 2017г.

Предвид изложеното, съдът приема за доказано от ищеца, чиято е доказателствената тежест, че е налице пропуснатата полза- реална, а не хипотетична възможност да бъде обогатен неговия патримониум с претендираната сума, в случай, че не бе издадена отменената заповед за дисциплинарно наказание.

Налице е и пряка причинна връзка между незаконосъобразния административен акт и пропуснатата полза, доколкото безспорно неизплащането на паричната награда е обусловено от предвиденото в т 2.2 на заповедта за награждаване изключение – служители, които са дисциплинарно наказани през периода от 01.01.2017г. до 12.12.2017г. Процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание е от 15.05.2017г. Макар да е била надлежно оспорена и невлязла в законна сила към датата на издаване на заповед № 81213-1484/12.12.2017 г., същата единствено е обусловила отказа на ответника да изплати на ищеца парична награда, макар последният да е отговорял на всички останали изисквания.

В хода на съдебното дирене ответникът не ангажира доказателства да е изплатил на ищеца дължимата, съобразно заповед № 81213-1484/12.12.2017 г. ,сума от 480 лева.

По изложените съображения, съдът намира, че исковата претенция е изцяло основателна и доказана и като такава, следва да бъде уважена.

Предвид изхода на спора и по аргумент на противното на чл. 78, ал. 1 от ГПК, вр. чл. 144 от АПК, искането на ищеца за присъждане на сторени разноски и възнаграждение за адвокат в производството е основателно.

Предвид нормата на чл. 10, ал.3 от ЗОДОВ, съгласно която, ако искът бъде уважен изцяло или частично, съдът осъжда ответника да заплати разноските по производството, както и да заплати на ищеца внесената държавна такса, а освен това, съдът осъжда ответника да заплати на ищеца и възнаграждение за един адвокат, ако е

имал такъв, съразмерно с уважената част от иска, то на ищеца, следва да бъдат присъдени и претендираните деловодни разноски по настоящото производство. В случая, при предявен иск в размер на 480 лева, който, както бе обосновано и по-горе, съдът намира, че следва да бъде уважен в пълния му предявен размер, то на ищеца следва да бъдат присъдени и всички сторени от него деловодни разноски в настоящото производство. Така, съдът намира, че следва да присъди в полза на последния разноските за заплатеното адвокатско възнаграждение по настоящото дело, в размер на 400 лева, съгласно представения договор за правна защита и съдействие. На ищеца следва да бъде присъдена и внесена по сметка на АССГ държавна такса, в размер на 10.00 лева, съобразно приложената по делото квитанция в полза на Административен съд – С. град.

Мотивиран от горното Административен съд - София град,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ [населено място], да заплати на Р. А. А., ЕГН [ЕГН] с адрес в [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4, сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди, настъпили в резултат на отменен като незаконосъобразен административен акт-заповед №8121К-4639 от 15.05.2017г. на Министъра на вътрешните работи за налагане на дисциплинарно наказание, представляващи пропусната възможност да получи индивидуална парична награда за постигнати резултати за периода 01.01.2017г.-12.12.2017г. в размерна 480 лева по Заповед № 8121з-1484/12.12.2017г. на Министъра на МВР.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ [населено място], да заплати на Р. А. А., ЕГН [ЕГН], с посочен адрес, разноски по делото в размер на 410 /четиристотин и десет/лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: